

TŘESKAN

třebovské skautské noviny

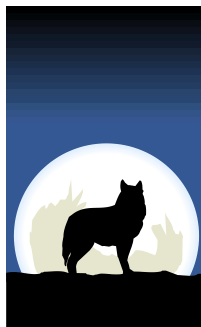
To jsme se jednoho dne stali trpaslíkama. To koukáte, co? Ale je to tak. Bylo to přesně 21. listopadu 1997 po 18 hodině večerní, všude tma, psi vyli, kačeny a husy vydávaly děsivé zvuky a my jsme stáli s Gandalfem uprostřed lesa blízko Budislavi. Nebyli jsme žádní obyčejní Tolkienovi trpaslíci jako je Thoren, Dori, Ori nebo Kili s Filim, byli jsme zvláštní moravskotřebovští trpaslíci - Ivča, Stáňa, Janča, Peťka, Terezka, Barunka, Eva, Efka a pozdě večer se k nám přidali ještě Hanka s Pěťou.

Stáli jsme tak tedy s Gandalfem a ten nám vyprávěl zajímavý příběh o krásné zemi, zlém, škaredém drakovi Šmakovi, ztracené hůlce a velkém pokladu. Poslal nás samotné - po jednom - do chaloupky k jakémusi hobitovi Bilbu Pytlíkovi. Vůbec jsme nevěděli, kdo to je. Samozřejmě jsme ale odvážní trpaslíci a úplně v pohodě jsme došli k Bilbovým dveřím, zaťukali a se slovy „k Vaším službám“ jsme vešli dovnitř.

Bilbo Pytlík nás vítal v chaloupce.

HOBIT aneb cesta tam a bez návratu

Bilbo byl docela obyčejný hobit s velkým břichem, milým hlasem a přátelským vystupováním. Přivítal nás, dal nám koláčky, teplé čajíček a než jsme se stačili rozkoukat, přišel Gandalf a přemluvil Bilba, který nikdy nestál o dobrodružství (už při tom slově mu naskakuje husí kůže), aby se s naší pomocí pokusil získat zpátky kouzelnou hůlku. Potom oba zmizeli a nechali nás bydlet v Bilbově chaloupce.

Krásně jsme se vyspali a šli dokoupit potraviny nezbytné k přežití. Jak se tak vesele kloužeme zpátky (přes noc nasněžilo a namrzlo), jde nám naproti Bilbo, nenechá nás ani vydechnout a musíme jít tiše v jeho stopách. Gandalf se objevil hned na první zatroubení na roh (ten je moc starý, používal se na Budislavi, ještě když tam nebyly hodiny a Bilbo mě na něj naučil troubit, heč). Nastal čas na první úkol. Museli jsme získat

kouzelné kameny od Zlobrů, aby z nich Gandalf mohl sestavit magický obrazec. Běhali jsme mezi dvěma Zlobrama, kteří si hlídali pahorek s kamenama a snažili jsme se jim je ukrást. Nebylo to tak těžké, jak se zdálo, sice se na nás Zlobři sáпали, ale byli tak neobratní se svojí dlouhatánskejma rukama, že se jim nepodařilo se nás dotknout. Velice rychle jsme získali všech 7 kamenů bez ztráty trpaslíků. Gandalf si je s díky odnesl a zmizel stejně rychle, jako se objevil. My jsme se vedeni Bilbem vypravili zpátky na louku blízko jeho chaloupky, kde mezitím Gandalf, i přestože měl oslabenou moc, sestavil z kamenů magický obrazec, který jsme ale museli přemístit na jinou část louky. Byl to takový hlavolam (jenom jeden kámen ve vzduchu a poskládaný od největšího po nejmenší na třetím klacíku), že jsme trhli rekord v pomalosti a skládali ho 1 a 1/2 hodiny (před námi zatím nejpomalejší bylo 1/2 hodiny). Za tu dobu jsme už byli pěkně promrzlí, včetně Gandalfa, kterej musel chudák ještě kouzlit. Kouzlit a kouzlit, až se mu v dlaních objevil malinkatý klíček. Proč ho máme? Od čeho je? To byly otázky, na než jsme měli dostat odpověď až mnohem později. A navíc jsme dostali trochu hlad. Bilbo ne trochu, ale hodně, a jak jistě víte, když má hobit hlad, je to katastrofa, je nevrlý, protivný, nechce se mu nic dělat, dokonce ani vyfukovat kroužky dýmu z jeho oblíbené fajfky. Museli jsme proto udělat přestávku, naobědvat se a splnit další Gandalfův úkol - vymyslet hádanku, kterou ještě nikdy nikdo neslyšel. Víte jakou jsem vymyslela já?

*Stojí, stojí domeček,
kolem sem tam stromeček.
Lidi se tam střídají
a hovínka padají.*

Gandalf

Když se Bilbo dostatečně najedl a dostal lepší náladu, vydali jsme se na další cestu. Gandalf se k nám připojil, ale nepromluvil, stejně jako Bilbo, dlouhou chvíli ani slovo. Tušili jsme, že se blíží další dobrodružství. A taky že jo! Najednou se Gandalf zastavil a poslal Bilba na průzkum. Ten se vrátil úplně vylekaný a vyprávěl, že našel hnusnou zatuchlou jeskyni, kde bydlí ještě hnusnější a zatuchlejší příšera. Ta příšera byla tmavá jako sama tma, až na dvě kulaté bledé oči ve vyzáblém obličejí. Měl obrovské ploské nohy s žabíma blánama a příšerně jimi plácal. Byl to Glum.

Glum

Nezbývalo nic jiného, než přistoupit na jeho hru, jít po jednom do jeho jeskyně a hrát s ním prastarou hru na hádanky. To znamená, že jsme mu museli dát hádanku, kterou jsme po obědě vymysleli. A jestli jste už někdy Gluma viděli - teda ne, že bych Vám to přála - ale jestli jste ho viděli nebo o něm aspoň slyšeli, jistě si dovedete představit, jak se nám rozklepala kolena. Když někdo neuhádl hádanku, Grum vydal strašlivý skřek a toho ubožáka zavedl do ošklivé

kobky. Můžu Vám říct, že Glum je opravdu ošklivější a hrozně šišlá. Vždyť to můžete posoudit sami, Přečtěte si, co mi povídal. Ještě Vás musím upozornit na to, že je trochu pomatenej, povídá si sám pro sebe a oslovuje se miláčku. Tady je ukázka - úryvek rozhovoru:

„Pojď blíž. Čo pak to má v kapšiškách, miláčku? Ššššš.... řekni nám hádanku. Ať nám řekne hádanku, můj miláčku. Čo pak to má ve svých ošklivých kapšiškách?“

Takže takhle si povídal s námi, teda spíš sám se sebou. Zajal nás skoro všechny, až poslední trpaslíček uhodl hádanku a Gandalf mohl Gluma zahnat do lesa a všechny nás osvobodit. Oddechli jsme si, že už tu zrůdu nikdy neuvidíme a že jsme získali prsten neviditelnosti. Ale byl tu další problém, museli jsme se vymotat poslepu z bludiště a jaké bylo naše překvapení, když tam na nás číhal zase Glum. Moc a moc jsme se báli, že už se nedostaneme dál, ale opět nás zachránil Gandalf a naše rychlé nohy. Získali jsme oštěpy a jed a mohli se už konečně vydat na nejnebezpečnější část naší cesty - na draka Šmaka. Už se stmívalo a my jsme se už zmlklí strachy ploužili směrem ke skalám a opravdu nám nebylo ani trochu do smíchu. Když jsme dorazili až před soutěžku, kde drak bydlel, namočili jsme oštěpy do jedu, seřadili se do řady a dostali pokyn k boji - až uvidíte draka, strefte se do něj oštěpem a rychle utíkejte tady pod kopec. Už jsme byli dost unaveni celodenním putováním, takže při pomýšlení na běh se nám dělalo špatně. To jsme však ještě netušili, že utíkat budeme a to pěkně rychle. Nikdo z nás totiž netušil, že drak Šmak je tak hrozný. Všichni jsme čekali, že vyleze odněkud z doupěte, ale on, věřte tomu nebo ne, přiletěl zvrchu. Byl ohromně, celej břehálově zelený, červený oči mu svítily a z huby mu sršely plameny, no nekecám, živý prskavkový plameny.

Okamžitě jsme po něm začali házet ty naše jedové oštěpy a utíkali, co nám nohy stačily. Na kopci jsme se celý udýchání zastavili, zjistili jsme, že Šmak nikoho nesežral a rychlým krokem se ubírali k Bilbově chaloupce, odkud jsme se měli za drakem vypravit znovu. Museli jsme totiž počkat až umře, protože Šmak má velkou výdrž.

Drak Šmak

Mohlo být tak kolem osmé hodiny, venku tma jak v pytli, mlha hustá tak, že by se dala krájet a sněžilo. Psa by nevyhnal, ale my jsme se vydali opět na cestu. Věděli jsme, že

všude číhá nebezpečí, nevěděli jsme, jestli Šmak umřel, ani kde je Glum - a to nás strašilo nejvíce. Chytili jsme se za ruce, abysme se v té tmě neztratili, vytvořili řetěz v jehož čele kráčeli Gandalf s Bilbem a zdálo se, jako by se vůbec nebáli.

Bilbo na večerní výpravě do skal

Byla to opravdu hrůza. Brodili jsme se ve sněhu (po kotníky), neustále jsme sledovali temná zákoutí, z kterých se mohl kdykoli vyloupnout Glum.

Když jsme se blížili ke Šmakově soutězce, byla v nás opravdu malá dušička, dalo by se říct, že žádná. Problém nastal, když jsme přišli těsně před soutěžku. Museli jsme být úplně potichu - to byl první problém - a další bylo to, že nikdo nechtl jít první. Všichni se báli a skoro jsme se pohádali, ale jenom skoro. A ptáte se, proč jsme nešli všichni naráz? No přece proto, že Šmak nebyl ještě úplně v nebičku - teda spíš pekličku - a museli jsme tedy použít prsten neviditelnosti. A ten by nestačil pro všechny. Je schopnej zneviditelnit nanejvýš dva malé trpaslíčky. Ti velcí už museli jít sami. Řeknu Vám, kdybych byla malá hočička a měla tam jít, tak tam nejdu. Bylo to sice pěkně nepřijemný, ale na druhou stranu zase hrozně moc krásný. Dostala jsem prstýnek, nasadila si ho a pomalu klouzala směrem k soutěsce. Pořád jsem si říkala, že když to zvládnou malé holky, musím to zvládnout taky a nesmím zařvat, ani kdybych se hodně lekla. Jakmile jsem vešla do soutězky, krve by se ve mě nedořezal, na řvání nebylo ani pomýšlení. Byla to nádhera, krása. Byl to ráj! Ve tmě zářily louč a svíčka, probleskovaly krvavé oči a hrozivě zuby, jak Šmak ještě otvíral tlamu v posledních záchvěvech života. A celou soutěskou se linulo, jeho vrčení, řvání, cvakání a skřípání zubama a odporné slizké slintání. A já (stejně jako ostatní) jsem musela vylézt nahoru na skálu až k tomu příšernému zvířeti a ukrást mu všechno, co jsme našla v truhle, kterou hlídal. Nebudu Vám tady líčit, jak jsem se hrabala

nahoru na tu namrzlou skálu a potom po zadku sjela dolů, to si jistě dovedete živě představit, protože mě znáte. Chvilku jsem tam jenom tak úplně fascinovaná stála a děkovala všem, co jsem neviděla za tu nádheru. Potom jsem se v okouzlení vrátila ke Gandalfovi, Bilbovi a ostatním trpaslíkům. Gandalfova hůl mě svítila už na dálku na cestu tím jeho modrým krystalem. Mohl jít zkusit štěstí další trpaslík. Už jsme si mysleli, že Šmak kouzelnou hůlku vůbec nemá, protože ji pořád nikdo nenesl. A tak jsme si oddychli, když poslední 2 trpaslíci vlekli truhlu, kterou se jim v soutěsce nepodařilo otevřít. Bilbo vyzkoušel klíček, truhla se rozlétla a uvnitř se v noční tmě a světle Gandalfovi hole zaleskla tolik hledaná kouzelná hůlka. Všichni jsme byli spokojeni - Gandalf získal svou ztracenou hůlku, trpaslíci našli velikej čokoládovej poklad a Bilbo - no Bilbo se naučil mít rád dobrodružství a zjistil, že lepší než jídlo, je hromada skvělejších kamarádů.

Tak skončila naše cesta za dobrodružstvím, teda alespoň to tak podle Gandalfa a Bilba mělo být. Oba se s námi rozloučili. Bilbo nám zase půjčil jeho chaloupku na přespání a zmizel, jako by se nad nimi země slehla.

Úplně vyčerpaní, unavení a plni nových zážitků jsem usínaly (holky) a ve tmě se oddávaly snění nebo vzpomínání na předešlé dny. Když vtom, světe div se, se otevřely dveře a ozvalo se strašlivé: "Čo pak to má ve švých ošklivých kapšičkách, můj miláčku?" My velcí, jsme seděli dole v chatě potmě a byli jsme úplně zticha, čekali jsme, jak budou holky reagovat. Bylo to psycho! První reakce byla, že začaly pištět a ječet: "Glum, Glum ..." Když se ale Glum začal plácát po schodech nahoru, byly úplně v transu, nevydaly ze sebe ani hlásku. Chápete, naše holky? Bylo slyšet jenom, jak se nahore posunují ke stěně. Musely ležet úplně na sobě, jinak si to nedovedu vysvětlit. Chudinky, bylo mi jich líto, hrozně se bály. Ale říkala jsem si, aspoň budou hodný. Omyl! Na naše holky by nestačilo ani 20 takovejch Glumů.

Tak to byla naše poslední a shodli jsme se, že i nejlepší akce. Bylo to boží! Proto jsem Vám to musela napsat, abyste z toho taky něco měli. Kdybyste to chtěli slyšet ještě jednou nebo znát větší podrobnosti nebo kdybyste něčemu nerozuměli, klidně přijďte. Upozorňuju Vás ale, že to vydržím vykládat v tahu tak hodinku a to je zkrácená verze. S maminkou jsem vedla dlouhý dvouhodinovej monolog.

Ještě něco. Chtěla bych poděkovat těm 7 klukům, kteří to pro nás připravili. I když toto asi nebudou číst, ale přesto DĚKUJU MYŠÁČKOVI - Gandalfovi, JOHÁNKOVI - Bilbovi, SVĚTLUŠKOVI - Zlobrovi, TOMMYMU, BARTÍKOVI, HOUMŘÍKOVI a v neposlední řadě také našemu milému milému Glumovi - BRATŘÍKOVI. Nikdy na to nezapomeneme, jak říká naše maminka - trauma na celý život.

Efka (Muchomůrky)

Trpaslíci Muchomůrky před dalším dobrodružstvím.

Tak si tak čtu Efčin příspěvek do Třeskana, zatímco Efka sedí vedle mě a píše dopisy klukům do Litomyšle. V tom se zarazím a koukám na ty řádky před sebou a přemýšlím. Ne, to přeci není pohádka, vymyšlený příběh! To je skutečnost! To všechno jsme prožili! Ač se vám to bude zdát k nevíře, opravdu jsme VŠECHNO zažili a prožívali společně s dětmi!

Takže se uklidním a čtu dál. Efka zarytě píše i přes mé občasně opravy textu a zase: STOP! V závěru se Efka mylí. Kluci to číst budou. My jim toto číslo okopírujeme a pošleme nebo dovezeme do Litomyšle. Plně souhlasím s velkým a nefalšovaným DÍK, BYLO TO SUPER!!! Jako veliké „děkuje“ jsme s Muchomůrkama vyrobily obrovskou plastickou muchomůrku s podpisama na paťku a myslím, že si ji plně zaslouží!

Velká Muchomůrka EVA

Následují zážitky jednotlivých Muchomůrek. V rámci lepší srozumitelnosti byly texty přeepsány s drobnými jazykovými korekturami (pozn. red.).

Zlobři

Když jsme se v sobotu probudily, vstaly jsme a šly jsme se ven koulovat. Po koulovačce přišel Gandalf a řekl nám, že musíme jít pro magické kameny, aby nám vydaly své tajemství. Tak jsme se vydali na cestu lesem a za chvíli jsme uviděli Zlobry. Ještě předtím nám Gandalf řekl, že se máme pomalu přiblížit k Zlobrům a ukrást jim magické kameny. Všechny kameny jsme posbíraly kromě posledního, který byl mezi Zlobry. Nikdo se neodvážil pro něho jít, kromě Terezky, která se rozběhla a tak tak jim utekla i s kamenem. A mohly jsme jít na chaloupku.

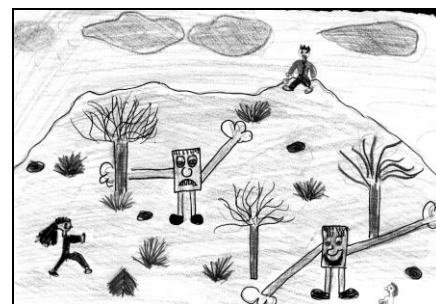
Jaňouch

Glum

29. 11. Sobota. Vydali jsme se všichni za Glumem. Přišli jsme a čekal na nás Glum v bludišti. Gandalf nám vše vysvětlil a každý sám jsme se vydali do bludiště se zavazanýma očima. Protože kdyby jsme je neměli zavázané, mohli by jsme oslepnout. Tak šla první Stáňa. Byla dost vyděšená, protože Glum je hnusná škaredá obluda a pořád mňamlal „miláčku, co máš v kapšičkách“ a to bylo nejhorší. Stáňa bohužel nepřešla bludiště. Glum ji chytil! Potom jsem šla já - Iva. Bludiště jsem přešla, ale bylo to těžké. Třetí šla Terezka, ale nepodařilo se. Jednou začala pištět a utekla z bludiště. My jsme ji zase navedli zpátky, ale chudák Terezka. Glum ji chytil, vzal jí rukavice a šla za Stáňou. Čtvrtá šla Jaňouch. Sundala si brýle, navázali jsme jí šátek a šla. Hned zezáčátku se vrátila asi třikrát. Jednou byl Glum u ní úplně, úplně vedle ní, ale Jaňouch je chytrá, skrčila se a Glum jí nechytil.

Sláva už jsme byly dvě. Rozvázala si oči a šla si pro brýle, aby z toho taky něco viděla. Tak si vzala na sebe brýle a šla pomalu nazpátek. Mezitím vyšla Peťa. Glum ji chytil, vzal jí čepici. Tak jsme zůstali tři a tři, ale Gandalf je vysvobodil a utíkali jsme dál. A Gandalf tam zůstal a rozdál si to sám s Glumem. Gandalf vyhrál.

Iva

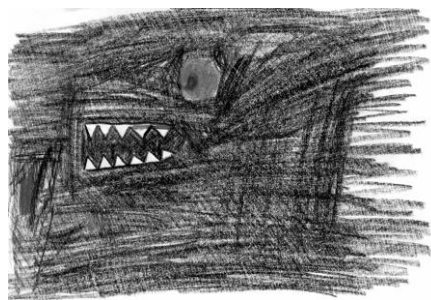

Zlobři (Jaňouch)

Drak

V sobotu večer po obědě jsme šly na skály, aby jsme mohly zabít draka. Když jsme tam přišly, tak jsme si namočily oštěpy do jedu. Potom jsme viděly draka, jak letí. Tak jsme na něho házely oštěpy. Potom ho někdo trefil, tak jsme šly do chaty. Večer jsme se tam vrátily, ale drak ještě nebyl úplně mrtvej. Tak jsme si musely vzít neviditelný prsten. Chodily jsme po dvojicích, já jsem šla s Jančou. Šly jsme poslední a měly jsme tam kouzelnou hůlku. Potom jsme se vrátily a daly jsme ji Gandalfovi. Pak šel Gandalf pryč a my jsme se vrátily do chaty.

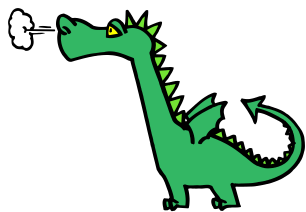
Terezka

Drak Šmak (Terežka)

Drak

Odpoledne jsme se vydaly do skal hledat draka. S sebou jsme měly oštěpy namočené v jedu. Jimi jsme měly draka zasáhnout a omámit, což se nám podařilo. Potom jsme šly zpátky na chaloupku. K večeru jsme se vydaly za drakem znovu. Když Gandalf, který s námi stále chodil, zjistil, že odpolední úkol je splněn, řekl nám, abychom se rozdělily do dvojic. Ty dostaly kouzelný prsten, kterým se staly neviditelnými. Potom chodily k drakovi a nosily věci, které tam našly v truhle. Poslední dvojice přinesla truhlu, kterou Gandalf odemkl. Byla v ní kouzelná hůlka, cíl našeho snažení!

Barča

Rozhovor v bazénu

To si to tak kolem mě proplová Jessie a prohodí něco o tom, jestli už chystám novou nástěnku. Dáme se do řeči. Samozřejmě se ho ptám, jestli už četl náš obsáhlý příspěvek. Že ne! Tak to si ho určitě přečti, protože to stojí za to! Jessie nahodil chápající výraz a utvrdil mě, že tak co nejdřív učiní, ale až bude mít chvíli klidu. No, asi jsem ho moc nepřesvědčila, a tak to zkusím znovu, tentokrát konkrétněji.

Sotva dokončím vodopád mých argumentů a připomínek, Jessie má taky jednu: "Tak doufám, že to napíšeš. To napiš. No fakt!" Pouštím se do psaní. Ten Jessie neví, co řekl. Myslím, že tohle číslo by se mohlo jmenovat MUCHOMŮRČÍ VYDÁNÍ. Že nevíte proč? A o čem jsem si povídali? O Budislavi, o nejvydařenější akci a o našich kamarádech.

Kluci, až tohle budete číst, tak se nedivte. Vím, že už to všechno víte, ale já to zkrátka musím napsat i tady u nás.

"A co jsou vlastně ti hoši zač?" začal Jessie a dál už mě nemusel popohánět. "Viš, to jsou ti, co se tady soudili se skautama o tu chatu na Budislavi", byla moje úvodní věta. Myslím, že už byl Jessie tak trochu v obraze. A já pokračuju. No, oni to jsou vlastně pionýři, ale dělají to samý, co my, jen se nepřejmenovali. My za nima jezdíme s dětma

pravidelně už 4 roky, no a oni nás pozvali a připravili tohle. Řeknu Ti, když jsem v pátek večer viděla tu spoustu tváří a skoro 1/2 jsem neznala, bylo mi na nic. A když jsem viděla, že se ráno začali strojit do kostýmů a že všichni přišli tajrlíkovat jen pro naše děti (a to od pátku až do neděle vtahu), tak mi klesla brada obdivem a uznáním.

Taky jsme s Efkou viděli jejich video z tábora. Ze začátku jsme se snažili ještě vtípkovat na účet vystupujících, ale vzápětí nastalo hrobové ticho. Všichni sledujeme jejich hru Indiánské léto, která se prolíná celým táborem. V závěru dokonce pozorujeme, jak se po hřišti - louce projíždějí na kánoi (to ty povodně). Film = fakt film. S průvodním mluveným slovem, hudbou podbarvující děj a perfektně sestříhaný - fakt končí. Efka sedí vedle mě a tečou jí slzy. Já zarytě mlčím. "Myslím, že tu naši kazetu schováme. Nemáme se čím chlubit!"

"Taky si myslím", byla Efčina odpověď. I když to obě myslíme naprosto upřímně, kluci nám nevěří a chtějí ji vidět. Ještě chvíli nás přemlouvají a pak předáváme Myšákovu naši kazetu.

Díváme se na STROMY 94. To je zaujalo. Konečně vidí, o čem kdysi od nás slyšeli. Chystají se na ně už prý hodně dlouho, ale nemají ten správný les. BESÍDKU 94 přeskóčíme, jen na Muchomůrky se podíváme, jak byly malý a oni mi nezapomenou pochválit tu "krásnou sádru", co mě zdobila. OSTEN 96 ten použítme celý. Hlavně Kuchačky a Fotbal se jim líbil. TŘESKANPÁRTY 97 - tady jim musíme ukázat Muchomůrčí vystoupení. Chválí nás. ROSA 97 - tu přeskóčíme, tady nikoho neznají, SLIB V/97 - teda spíš pětiminutový záběr na veverka (plcha), co se nám usídlila v chatě. To je ze všeho nejlepší. Kazí to jen jedna věc. TOTALNÍ nepořádek v chatě. Teď se snažím dívat jejich očima. Někdo už tam byl, ale ten co ne, co ten si asi myslí? (Co sis myslel, Bratříku?) Teď jsme si teda trhli ostudu! No a BESÍDKA XII/97. Tady Jára přetočil zákeřně video na mě a Efkou. Kluci se usmívají, zato my dvě schováváme hlavy. KONEC. Něco jsme jim ukázali, ale shodli jsme se s Efkou "Kam se hrabem!".

"A kolik jim vlastně je?", ptá se Jessie. "Zas tak tolik ne. Nejmladšímu je 19 a nikdo bohužel není starší než já." "To jsou ty nejlepší roky tady na tohle", vzpomíná Jessie. "Viš, tohle nadšení já ještě pamatuju, ale to už je hodně dávno. Myslím, že teď už to nedokážem, takhle se oddat dětem!" To byla moje poslední slova, načež mě Jessie vybidnul, abych to všechno napsala.

TAK CO? DOKÁŽEM TO NEBO NE?

P.S.: Až zas někdy budete na Kvíčalce, zkuste si udělat pořádek a udržovat jej po celou dobu! Nikdy nevíte, kdy Vás někdo natočí a řeknu Vám, že ten nepořádek nebyl na stole a okolí, kde se jaksí neuklízí (nebo až před táborem).

Když na to koukáte pořad, tak Vám to ani nepříjde, zvyknete si, ale když to pak člověk vidí jaksí v jiném světle a ještě chce něco

ukázat (a úplně jinýho), pak teprve vidíte to, co normálně vidět nechcete! Teda klukům se to líbilo (myslím ta veverka), ale mě bylo stydno. Za ten rádobyskrytý nepořádek!!

Eva K., Muchomůrky
Použité fotografie © Eva Kubínová.

Družinový časopis Kamzíků

Třeskan má mladšího brášku! Kamzíci začali svépomocí vydávat vlastní nezávislý a necenzurovaný občanský časopis BOSS. V prvním čísle si můžete přečíst např. Luďovo hodnocení knihy „Tajuplný ostrov“, Vítovo „Zdravotnické okénko“, Tarzanovy „Vědomostní kvízy“, Poborovu reportáž o akci Balvan '97, Vášův „Kuchařský koutek“, informace o družinových výpravách aj. Nechybí samozřejmě Vladanovy ilustrace a kreslený seriál.

1 číslo 1 ročník

nezávislý a necenzurovaný občanský družinový časopis Kamzíků, skautů z Mor. Třebové

Úvodní slovo

Nášdar bratři a sestry, a vůbec všichni, kterým se náš časopis dostal do ruky. Nový rok je tady a s ním i nová tvář družiny Kamzíků. Náš časopis se rozhodl, že by možná nebylo špatné začít vydávat družinový časopis, který by však nesloužil jenom pro vnitřní potřeby družiny, protože jak je nám všem známo, v největší většině skautských středisek, a to nejenom v naší republice, je vytváření takovýchto družinových časopisů mnohaletou tradicí. Prvně věříme, že Ván, kteří najde z našeho střediska, a nebo jiné členy střediska, ale nepatříte k těm horším zaplňovaných kritikou a odporů družiny Kamzíků, se bude náš časopis alespoň trochu líbit, a nebo že nás nebudete odbuzovat hned po prvním čísle, ale že nám dáte šanci na rozjezd, a že i nadále zůstanete našimi podporující a věrnými čtenáři.

No a co říci vám, vědění, již výše zmínovaní občani? Snad jen, alyv jste si dali pozor na rčení "Podle sebe soudit tebe" a neodkládali tento časopis hned po přiblížení prvního nákladu. Dovolím, že si všichni uvědomíte, kolik nás to stálo námahu, času a úsilí. Předem děkujeme za projevenou přívět.

Váš redaktor

Kamzíci:

V příštím čísle:

- Skautování & militarismus
- Věk a opel-věk
- Reportáž z výpravy
- Interview
- A mnoho dalších

Nášdar přečte...

PROPOVYUVA A OTOVNÍ 2 scouit comedy

TRÁVIBÍŽKY

PRŮBĚH KOMIKSU VYUŠTOŘENO DĚLU 2?

Hodně zdaru a hlavně výdrž! (Jessie)

ORJ 8. ledna 1998

Dotace na hospodářsko-správní výdaje za rok 1997

Střediska sdružená pod ORJ Svitavy požadovala v roce 1997 celkem 251 991 Kč dotací na HSV. Ve skutečnosti jsme dostali celkem 93 314 Kč, tj. 37% požadované částky. Vyúčtování bylo včas a v pořádku odesláno ÚRJ (br. Vaňous).

Sněmy

Do konce ledna by měly proběhnout **střediskové sněmy**, které by měly zejména potvrdit delegáty na sněm okresní. Pokud se ve středisku nekonal již více jak 18 měsíců sněm volební, je třeba na nadcházejícím sněmu zvolit novou střediskovou radu.

Okresní sněm se bude konat **12. února** ve Svitavách. Za střediska se zúčastní: vedoucí středisek, výchovní zpravodajové, vedoucí oddílů a zpravodajové OS. Za ORJ členové a revizní komise. Účast v krojích, cestovné v režii středisek. Hlavním bodem programu je volba 7 delegátů na valný sněm Junáka (po jednom z Li., SY, M.T. Pol., Br., Jev. a ORJ). Delegáti by měli být vybráni odpovědně, měli by být činní, s přehledem o současném dění v organizaci a se schopností diskutovat a aktivně se zapojit do činnosti v některé pracovní skupině na valném sněmu. **Valný sněm Junáka** se bude konat 22. - 24. května v Plzni.

Registrace

Stanovení celkové výše registračního poplatku je v kompetenci střediska. ÚRJ je stanoven odvod 90 Kč a ORJ 20 Kč (odhlásováno: 11 pro, 1 proti). Částka odváděná ORJ je určena na financování společných akcí (závody, kurzy, zkoušky...) a nutnou provozní režii (poštovné, telefony apod.). O určení peněz pro ÚRJ pojednává dopis, který obdrželi středisková vedoucí.

Výjezdní zasedání ORJ

se uskuteční 27. - 28. února v Litomyšli. Hlavním bodem programu je podrobná informace o obsahu ekonomického semináře 29. - 30. 11. v Želivu (Řízení projektů /jak zpracovávat žádosti o dotace/. Účetnictví a daně. Víze hospodaření Junáka do r. 2005. Získávání zdrojů. Atd.). Účast: členové ORJ + hospodáři a předsedové revizních komisí středisek. Páteční večeři s sebou, sobotní snídaně a oběd budou zajištěny. Záloha 50 Kč na stravu bude vybírána na okresním sněmu 12. 2.

Termíny příštích ORJ

12. února, 19. března, 9. dubna, 14. května, 11. června a 3. září.

Okresní kolo závodu včlat a světlušek

se bude konat **16. května** v Jevíčku.

Inventarizace

Potřebné pokyny a formuláře byly zaslány na střediska.

Různé:

Ses. Vedmochová: **Vůdcovské zkoušky DK** - zatím se předpokládá účast 6 sester z okresu (Li. 1, M. T. 4, Br. 1, Pol. ?, D.Ú. ?). Jsou to poslední zkoušky podle dosavadních směrnic. Termín - duben v Chrásti u Chrudimi.

Br. Votroubek: **Lesní čekatelský kurz** začne 6. - 8. února v Mor. Chrastové (zdravověda, rukodělny aj.). Přihlásilo se celkem 37 lidí, však 11 z nich nespňuje věkové kritérium.

br. Navrátil: Ve středisku Mor. Třebová brzy vyjde **příručka zdravotní** pro včlata a světlušky. Autorem je Honza Stejskal - Johan. 50 stran A5 s obrázky, cena cca 35 Kč. Stručný, na praxi zaměřený a srozumitelně podaný obsah. Jedna kapitola zaměřena na přípravu včlat a světlušek na Závod o totem náčelníka a stužku náčelní. Vhodná pomůcka pro vedoucí a rádce. Následovat budou další dva díly, zaměřené na skauty & skautky a R&R (rádcovské a čekatelské zkoušky).

Br. Nožka: **Akce v Poličce**. Kurz „Jak porozumět sám sobě.“ 13. - 15. února. „Dobytí jižního pólu“ 31. 1. - 2. 2. „Aljaška“ 6. - 8. března. Vše zejména pro R&R. 80. výročí skautingu v Poličce se bude slavit 5. září na hájence.

Br. Nožka: V Poličce je k zapůjčení mobilní **elektrocentrála** 220V / 1000 W.

Br. Datinsky: V Boskovicích je možno zakoupit elektrocentrály, polní telefony aj.

Ses. Leníčková: **Setkání vůdkyň v Brně**, 28. února v 10.00. Akce k 70. výročí WAGGGS (dvě zástupkyně za okres). Na Fond sesterství, ze kterého se přispívá nemajetným a začínajícím organizacím, se bude při této příležitosti vybírat 70 desetihalerů (tj. 7 Kč) na každou registrovanou sestru (ve všech střediscích).

Br. Nožka: Středisko Polička se přidalo k **akci na pomoc střediskům postiženým povodněmi**. Pečením a prodejem perníčků a dalšími akcemi již získali asi 2000 Kč. *Br. Vaňous: Ale pozor na různé nadace! Případnou pomoc uplatňovat nejlépe přes povodňové konto při ÚRJ (informace viz Skauting).*

Jessie

Střediskový sněm 9. ledna 1997

Návrhy a schválení delegátů na **okresní sněm Junáka** 12. 2. v 16.00 ve Svitavách (Demi, Maurenc, Jessie, Aladin, Vojta, Eva K., Eva V., Darzi, Darzinka, Jožka. Náhradníci: Johan, Dáša. Náhradník za Vojtu: Martin Dlábek).

Návrhy a schválení delegáta na **valný sněm Junáka** 22. - 24. 5. v Plzni (Eva Vedmochová - 16 hlasů pro, 1 se zdržel).

Návrhy a schválení delegátů na **sněm OS** 24. - 26. dubna v M. Třebové (Darzi, Jožka, Laďa Weissar st. - 15 pro, 2 se zdrželi).

Hodnocení činnosti střediska v roce 1997. Zprávy přednesli: vých. zprav. Maurenc a Jessie, oddíloví vedoucí Aladin, Vojta, Maurenc (+Darzinka), Eva K. a Eva V. Střediskový vedoucí Demi poděkoval všem aktivním rádcům a vedoucím za práci ve středisku. Oddíloví vedoucí dodají stručné výtahy ze svých zpráv Jessiemu pro otištění v Třeskanu.

Informace z ORJ. Lesní čekatelský kurz 6. - 8. února v Mor. Chrastové (Steffanová, Odehnal, Blaha). **Výjezdní zasedání ORJ** 27. - 28. února v Litomyšli (Demi, Lenka N., Darzi, Dáša, Johan). Ostatní viz výše.

Registrace 1998. Vyplněné formuláře odevzdají oddíloví vedoucí tajemníci střediska Dáša. Registrační poplatky: mladší 18-ti let a dospělí nepracující 180 Kč, dospělí pracující 200 Kč.

Termíny táborů. S velkou pravděpodobností budou platit již zveřejněné termíny (od 27. 6.). Záložní variantou je posun táborů o týden (4. - 18. 7. starší, 25. 7. - 8. 8. mladší, mezi nimi ROSA nebo OSTEN). Definitivní termíny budou upřesněny na příští SR po jednání s řediteli škol (Demi).

Úklid na Baráku - připomenutí termínů.

Kvíčalka - termíny: 16. - 18. 1. Kostelec, 23. - 25. 1. Aladin, 29. - 31. 1. Aleš, Kopčem.

Termíny střediskových rad: 13. února, 20. března, 10. dubna, 15. května, 12. června, 4. září.

DISKUSE:

Otázky na hosta - předsedu ORJ Svitavy br. Vaňouse: Jak ORJ nakládá s penězi odváděnými středisky. Jaké je aktuální stanovisko ORJ k problematice výchovy činovníků (po dopise starostovi Junáka). Problematika dotací a získávání jiných finančních zdrojů.

Plavání. Viz termíny zveřejněné v minulém čísle. Posledního plavání se zúčastnil rekordní počet více než 50 „plaváčků“ (Jessie).

Střelecká soutěž **O zlatou kulku Oldy Šetrného** se bude konat **14. února** (POZOR - již definitivní termín!). Organizace, pravidla a místo konání jako v předchozích ročnících. Dorty pro vítězné družiny se pokusíme získat od sponzorů (Darzi). Sraz v 08.30 hod. u brány STŠ MO (tj. před „žičkárnou“). (Jessie)

Třeskan párty - zatím stále v jednání. Pokud se bude konat, přislíbili pomoc při organizaci programu Xanda a Tarzan. (Jessie).

U Johana je již k dispozici čerstvě vydaná **příručka zdravotvědy pro vlčata** (viz předchozí strana). Již je rozpracován 2. díl pro skauty a připravuje se díl třetí. (*Johan*)

Oslavy 70. výročí WAGGGS 28. února v Brně (*Eva V.*)

Do příští SR provede revizní komise společně s hospodářkou **revizi hospodaření** za rok 1997 a předloží návrh rozpočtu na rok 1998 (*Dáša*).

Záchod na Baráku v noci vyhřívá **topítko**, aby nezamrzala voda. Nesmí na ně být nic pokládáno - nebezpečí požáru! Nutná kontrola vedoucím po schůzce (*Demi*).

Na příští SR vrátit **povolení k vjezdu do lesa** (*Demi*).

Návrhy na zefektivnění střediskových rad (*Jessie*):

- ♦ účast na SR - měli by být přítomni nejen vedoucí oddílů (případně jejich zástupci), ale i vedoucí družin (tj. třeba i osoby mladší 18 let, pokud samostatně vedou družinu, mají zájem a jsou ukázněni)
- ♦ je nezbytná dochvilnost (včasné zahájení SR) - zodpovídají všichni
- ♦ pevné, ale pružné řízení SR (kázeň, dodržování pravidel jednání, žádání a přidělování slova, stručnost apod.) - odpovídá vedoucí střediska nebo osoba pověřená řízením SR
- ♦ program SR (důležitější věci nejdříve, méně podstatné na konec jednání nebo do Třeskanu, - odpovídá vedoucí střediska nebo osoba pověřená řízením SR
- ♦ zápis (usnesení) ze SR - ke každému bodu jednání by měl být pořízen konkrétní zápis s uvedením termínu a zodpovědné osoby (osob). Zápis by měl být na příští SR přečten a porovnán se skutečností. Forma zápisu (zápis zpracovávat na základě poznámek a účastníky předložených písemných materiálů dodatečně, nejlépe na PC (pro otištění v Třeskanu) - zodpovídá tajemník střediska
- ♦ pravidelné stručné zprávy jednotlivých členů SR o činnosti za uplynulý měsíc (výchov. zpravodajové, hospodář, tajemník, RK, vedoucí oddílů (prezentace činnosti družin), tiskový zpravodaj, správce Kvíčalky.

Projednáno, doplněno a schváleno (15 pro, 1 se zdržel).

Jessie

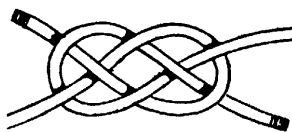
Účast: Demi, Eva V., Jessie, Xanda, Johan, Jožka, Jára, Eva K., Jura Š., Eřka, Darzi, Darzinka, Maurenc, Martin Dl., Madla, Vojta, Hana Sch., Dáša. Host: br. Vaňous.

Vůdcovské zkoušky ChK

se budou konat 28. března v Pardubicích. Organizuje br. Šušlík. 21. března se uskuteční nepovinné přípravné setkání. Adepti

(absolventi posledních čekatelských zkoušek) předloží do 13. února Demimu písemné práce (2 x min. 4 str. strojopisu).

Demi

Jazykové kurzy Rady Evropy

Zahraniční odbor Junáka nabízí jedinečnou příležitost pro ty, kteří si chtějí přes léto zohýbat jazyk - jazykové kurzy Rady Evropy! Prázdninové jazykové kurzy v zemích, kde se vyučovaným jazykem mluví. Účastníci ve věku 18 - 30 let, pobyt i kurz hrazen Radou Evropy. Výběrové řízení provádí MŠMT a Rada Evropy, z každého státu mají šanci dva účastníci. Přihlášky je třeba vyplnit do konce ledna v kanceláři ústředí Junáka na Senovažném nám. 24, Praha 1, IV. Patro, tel. 02/241 02 278.

Angličtina pro mladé vedoucí

15. 6. - 10.7. 1998 Thames Valley University, London

Španělština pro mladé vedoucí

28. 6. - 25.7. 1998 CEULAJ, centro Eurolatinoamericano de Juventud in Mollina, Spain

Francouzština pro mladé vedoucí

2. - 28. 7. 1998 Belgie, pobyt na různých místech

Němčina pro mladé vedoucí

2. - 29. 8. 1998 Kassel, Europa College, Germany

Angličtina pro mladé vedoucí

16.8. - 12. 9. 1998 Edwards Language School, London

Portugalština pro mladé vedoucí

29.8.- 27.9. 1998 Setubal, Portugal

Francouzština pro mladé vedoucí

23.8. - 19.9. 1998 European Youth Centre, Strasbourg, Francie

Italština pro mladé vedoucí

6. - 26.9. 1998 Turín, Itálie

Pavel TRANTINA - Goblin (12.1. 1998)

Jubilea

V měsíci únoru oslaví narozeniny:

4. Kovářová Gabriela	10 let	5.oddíl
10. Pavlíková Markéta	7 let	6.oddíl
13. Majorošová Petra	11 let	5.oddíl

14. Klemeš Michal	18 let	1.oddíl
18. Coufal Jiří	10 let	1.oddíl
18. Pěř Marek	11 let	1.oddíl
18. Kaderková Katka	13 let	4.oddíl
18. Kubínová Eva	24 let	5.oddíl
24. Nečas Jiří	22 let	0.oddíl
24. Boleslavová Eliška	20 let	6.oddíl
25. Baručáková Renata	23 let	0.oddíl
28. Zapletal Lukáš	10 let	1.oddíl
28. Maixner Mirek	13 let	3.oddíl
28. Jandíková Jolana	13 let	4.oddíl

Přejeme vše nejlepší!

Jessie

K O N C E P C E ?

Na úvod musím představit, že výchově mladých činovníků se hlouběji věnuji již od roku 1995 (nepočítaje v to dřívější působení na čekatelských kurzech a zkouškách naší ORJ), a proto problémy s ní spojené mi nejsou neznámé.

Cítím tak trochu odpovědnost za diskuse a vyjádření, která se na našem okrese točí kolem nové koncepce výchovy činovníků. Přivezl jsem totiž materiál z letošní VaLŠ a zaslal semínko pochybnosti o kvalitách této koncepce na zářijovém výjezdním zasedání ORJ.

Upozorňuji, že již předtím jsem měl tuto koncepci dokonale prostudovanou. Četl jsem ji mnohokrát, a také se mi až na nějaké "detaily" zdála být čím dál lepší (stejně jako např. Aladinovi). Je tam mnoho velmi dobrých myšlenek - **a v tom je její největší nebezpečí**. Ty "detaily" jsou totiž (při bližší znalosti věci) **docela významné**.

Vyjádření ORJ bylo kvůli nedostatku informací sice zkreslené, ale myslím si, že přesto přínosné. Přiznávám - sám jsem zastával mylné názory, například v oblasti právní odpovědnosti 15-ti letých.

Jistě Vás zajímají ty "detaily" - tady jsou nejvýznamnější:

1) V současnosti existují čekatelské zkoušky (ČZ), vůdcovské zkoušky (VZ), lesní kurzy (LK), lesní školy (LŠ) a instruktorské LS (ILŠ) - tento systém není dokonalý a potřebuje zajisté úpravu. Nová koncepce ho však chce o min. 100% "zesložít" a to je trochu moc. Já se ptám, kde vezmeme instruktory na minimálně dvojnásobný počet kurzů, když i nyní je jich málo a jsou vesměs důchodového věku?

2) Příprava a vlastní ČZ dle nové koncepce uvažují o snížení věkové hranice na 15 let. S tím důrazně nesouhlasím, protože s klesajícím věkem logicky klesá i duševní vyspělost! Nepochybuji, že 15-ti letí jsou schopni vstřebat téměř stejné informace jako o 2 roky starší, ale je otázkou, zda je dokáží ve

stejně míře zužitkovat. Atd., atd., atd. Nechápu, proč k posunu věkové hranice dochází, vždyť v této oblasti žádné vakuum není - jsou zde (tedy měly by být) rádcovské kurzy.

3) Nová koncepce již nepočítá s požadavkem určité praxe pro složení ČZ - nedovedu si představit, jak může člověk bez praxe dělat zástupce vůdce oddílu (pozn. i k nováčkovské zkoušce je doporučována 3-měsíční "praxe").

4) Snížení věku při přípravě na VZ - obdobné jako u ČZ viz. bod 2).

A na závěr jedna neučesaná myšlenka: Vždycky se najdou Eskymáci, kteří vypracují pro obyvatele Konga pokyny, co dělat v době tropických veder. (S. J. LEC)

Petr Votroubek - Ferda (Jevíčko)

P.S.: Již se těším na diskusi s těmi, které tato problematika zajímá a třeba se mnou nesouhlasí.

Ze skautského tisku

Skauting č. 5 / roč. 36 - leden 1998

Jak nás vidí veřejnost. Hledání důvěry před nastávajícím sněmem. Výběrovost, elita, sekta a skauting. Slovo náčelní. Výzva k předsněmovní diskusi. Jak vidím práci ústřední rady (M. Rocmanová - Káča). Junák na Sumavě. Přezdívkový. 70. narozeniny WAGGGS. Stoupání na horu (E.T. Seton). Ušijte si hadrák + hra Přihrávaná. Příloha Kalendář skautských akcí 1998. Další příspěvky do diskuse o stanovisku SO. Antipropagace v TV. Březové lístky - ano, či ne? Nové knihy. Z činnosti středisek a oddílů. Seriál Bratrance (5). Historie svazového praporu.

Skaut Junák č. 5, roč. 40/1997-98

Historie oficiálního praporu Junáka. Rady z Bobří hráze. Balet Mauglí v Národním divadle očima vlčat a světlušek. Lesní moudrosti. Informace o Jaboree Chile 1999. Reportáž o putování zemí Nikolaj Šuhaje. Stránka vodních skautů. Píseň Tři bratři. Rady pro táboření. Ukázka z knihy Družina se bojí pověsti. Ze skautských deníků, časopisů a kronik. Kreslené seriály Z Čech až na konec světa a K pramenům neznámé řeky. A spousta dalších informací...

Světýlko č. 5, roč. IV/1997-98

Dobráčkovy vánoce. Akce Nejsme sami na světě. Hra Pirátské lodě. Novoročenky. Příloha - kartičky zvířat, ptáků a ryb. Indiánské pohádky. Kvíz Hradů a zámky v Čechách a na Moravě. Kreslený seriál Šárka, Péťa & spol. A další.

Pozor - ještě je možné získat starší ročníky: 1. roč. 1995 (8 čísel, 40 Kč), 2. roč. 1995/96 (10 čísel, 50 Kč) a 3. roč. 1996/97 (10 čísel, 50 Kč). Ceny jsou včetně poštovného.

Z činnosti oddílů v roce 1997

V. oddíl (Muchomůrky + Včelky)

1997 - pořádáme jak oddílové, tak družinové akce. **Muchomůrky** jsou zvyklé už od 1. třídy vyrážet na víkendové akce každý měsíc. Snažíme se to i nyní poctivě dodržovat. Jen jednou jsme si dovolili nikam nejet a to v září. Měli jste vidět holky, byly jak z divokých vajec, nevyřádný a hřbitov, který byl hned za zdí, si taky přisadil. No upřímně, v So večer už jsem pěkně vypěnila a prohlásila: "Musíme jezdit fakt každý měsíc, nebo v zimě nevydržíme. Jak na schůzkách, tak potom na akci!" Taky mi hned všichni přítomní dali za pravdu.

Začínáme hned v lednu oddílovou výpravou na Svojanov. Nacvičujeme a v únoru se předvádíme na Třeskan-párty. Na jaře vyrážíme tradičně na Budislav (tentokrát bereme s sebou i Fčely), objevujeme hájenku v Telecích a nezapomeneme i na Kvíčalku. Na konci škol. roku pořádáme 4. roč. O PUNTIK MUCHOMŮRKY a opět se předvádíme, tentokrát legionářům (repríza z T-párty). To už je tady tábor a nový škol. rok. S ním avizované září a říjnová výprava do Mladočova. V listopadu odjíždíme na pozvání na Budislav. Co se tam dělo, to už každý ví asi nazpaměť. Prosinec a naše první Kvíčalka po táboře.

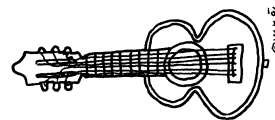
Vědomě opomím Oldu, Karneval, Besídku atd., to jsou akce, kterých se účastníme jaksí samozřejmě. No a teď už víme, že určitě navštívíme Kvíčalku, tradičně jarní Budislav, hrad Telecí, bude 5. roč. Puňti a určitě tábor. Letos nás ještě nemine Stuzka náčelní. Bohužel naposledy. No a co bude ještě dál, to už je otázka momentální příležitosti. (Eva K.)

Včelky: V lednu jsme byly s Muchomůrkama o víkend na Svojanově u Poličky. V březnu jsme s nimi vyrazily na Budislav, Toulovcově maštale. Květen - výprava na Hradisko - jednodenní, krásná. Červen - slibová Kvíčalka - víkendová. Tábor. Říjen - výprava z Trnávky se spoustou vlčat a víkendová Kvíčalka s CRH. V prosinci - úklid, besídka. (Madla)

6. oddíl

Světlušky - Poštolky, mám pouze jednu rádkyňu - Šárku Sfeffanovou. Pracuje spolehlivě. Letos přibýly malé světlušky, připravují se na slib. Scházíme se pravidelně 1x týdně. Myšky - scházíme se pouze příležitostně, asi tak 1x za měsíc. Jako družina nepracujeme, děvčata vypomáhají v oddíle vlčat jako rádkyňe. (Eva V.)

Ostatní oddíly buď nevyvíjejí činnost žádnou, nebo jejich vedoucí nemají zájem na prezentaci výsledků své práce. Tak či onak prostě nedodali své příspěvky! Pozn. red.

Hudební koutek

Fíci

Koncert se konal 21.10.1997 v České Třebové. Na plakátech bylo napsáno, že jsou folková kapela, ale když zahráli první písničku, bylo mně jasné, že to bude omyl. Oni to o sobě taky tvrdí. Když jsme si kupovaly lístky, bylo obsazeno asi 7 sedadel. Ale když jsme se vrátily za půl hodiny, už sedělo v sále kolem 30 lidí. Nic moc, ale i tak málo stačilo Fíkům na to, aby se pořádně rozjeli. Byl to spíš rock, ale i přesto jsme byly nadšené. Byla to bomba, maso prostě super!!!

Fíci jsou 4 mladí kluci, docela hezcí. Hrajou na bicí = Vašek Zima, baskytaru = David Brouk, normální kytaru = Radim ??? a zase kytaru a zpěv = Miloš Lehký. Musím se vám k něčemu svěřit, ale budete si o mě myslet, že su šáhlá. To si už stejně asi všichni myslíte, tak ať je to ze mě venku. Ten nejhezčí (Milošek) vypadal jako Janeček Leděček. Dobrý, co? A nemyslím si to jenom já. Hlavně na mě nevolejte takový ty pány se svěřací kazajkou. Je to fakt pravda, počkejte až si přečtete konec rozhovoru, to budete čubrnět, co se stalo.

Zpívají písničky rychlé (Černej den) i pomalý (Vzpomínky). U jedné mě chytal takovej záchvat brečení, že si toho všimli i oni a potom po představení se mně vysmáli.

A chcete vědět, jakej jsem se od nich dozvěděla vtip? Ale upozorňuju vás na to, že je to pěkně hnusný a tak kdo jste slabší povaha, radši to přeskočte! Víte, co uděláte, když chytne epileptika ve vaně záchvat? Přihodíte k němu prádlo. Fuj, že? Já jsem vám říkala, že to máte přeskočit.

A teď si přečtete, co jsem se ještě dozvěděla:

1. Kdy a jak jste vznikli?

Před 5 lety ve zkušebně.

2. Jaké je průměrné věk skupiny?

22

3. Kolik jste vydali CD?

1

4. Jaké děláte zaměstnání kromě Fíků?

David - u tiskárny. Miloš - na dráze (studoval v České Třebové na Průmyslové železničářské škole a tam mu začalo chutnat pivo). Vašek - je profík. Radim - něco s televizem.

5. Kdo skládá texty?

Miloš

6. Jaký máte koníčky?

Hudbu...(po dlouhé chvilí)...pivo.

7. Odkud jste?

Z Třemošnice.

8. Kdo je kapelník?

Já...teda jako Radim...to já tam nepiš.

9. Proč zrovna názav Fíci?

Jó, to nevíme.

Jak nevíte?

No prostě nevíme, no.

10. Kdo je Váš takovej vzor?

AC DC, Kamelot.

11. Jakou máte barvu očí?

Hnědá, hnědá, hnědá a modrá.

Milošek má modrý, že jo?

No jó, on je takovej "modrookej blondák."

Během rozhovoru se událo moře věcí. Vašek chtěl pořádně cenzurovat. David stíhal balit fídlátka. Radim odpovídal na všechny otázky skoro sám a Miloš (to je ten Janeček) jenom tak postával a okouněl. A potom se TO stalo. Cejlej následující rozhovor vám napíšu (Já=J, Miloš=M):

J Musím ti něco říct, ale nevím, jestli se nenaštveš.

M Nenaštvu, mluv.

J Připomínáš mně Janka Ledeckýho. Víš, ten úsměv a tak.

M Ježíši...(zděšení).

J Vidíš, já sem ti říkala, že z toho nebudeš nadšeněj.

M Ale tak...já proti Ledeckýmu nic nemám, ale je to děsný...

J Já mám ale Janečka moc ráda, mě se líbí-jou jeho písničky.

M Jó, opravdu? (nadšení).

J Nó, fakt.

M Tak to ti su sympatickej aji já?

J Jo!

M Tak pojď ke mně!

A teď se TO stalo...

...rozevřel náruč a objali jsme se. Bylo to dlouhé a krásné. Boží, že jo?

A ještě něco. Dřív dělali předkapelu Kamelotům, ale ti už je nechcou. Teď mají manažera, kterej dostal Kameloty tam, kde jsou. Takže Fíci se teď mají na co těšit. Držme jim palce! A až tady budou, nenechte si je ujít, stojí za to.

Ejka

Interview na kmenové poradě oldskautů

Čas a místo: sobota 15. 11. 1997, Písek

Tak si tak sedím v jednacím sále Na písku, a abych si podle slov sestry Evy V. odpočinula, zapisuji průběh jednání kmene OS. (Rozumějte - ona je to vlastně Evčina práce, kterou jí zařídil hodný bratr Jessie, jenž odpočinout si potřebovala Eva, tudíž mi na pár hodiněk tuto delikátní činnost postoupila. Z čehož mám samozřejmě velkou radost.)

Jestli je na pořadu jednání právě příprava kmenového sněmu, výchovný systém OS, funkčnost současné organizace kmene nebo úroveň formy a služeb OS celému hnutí bohužel nepovím, neb jsem z celého jednání, jež je vedeno řečí ne nepodobnou té užívané ve vysoké politice, porozuměla pouze několik málo střípků. Tak například, zda je možno povolit, aby kmen dívčí vedl náčelník, tedy bratr a naopak. Já bych teda řekla, že to možné je, a jak pravil bratr Riki, již dlouho se tomu v menších městech z nedostatku vůdců děje. Na to velice pohoršeně reagovaly zejména sestry, které zvolávaly: "NO TO SNAD NE, PROBOHA!!! KDE TO JSME???"

No a jak si tak dělám poznámky, otevřely se dveře a kde se vzal tu se vzal sám bratr starosta Navrátil! Než jsem stihla sklápnout čelist klavíroval do mne starostlivý šéfredaktor (samozřejmě, že měl starost o Třeškan, nikoli o mne, jak by si snad některé duše neznalé Jessieho mohly domyslet). "Tak Darzinko, už máš udělaný rozhovor?! Cože!? Ještě ne? A máš už aspoň připravené otázky?! Taky ne !? Ježíš ženská nešťastná!! A ke všemu chceš polední pauzu a oběd?! No to nemyslíš vážně!". No možná neužil těchto slov, ale podobně náš rozhovor vypadal, ačkoliv kdo znáte bratra šéfredaktora, víte, že vám nenadává, jen se snaží podnitit k rychlé, dobré a samozřejmě kvalitní práci. Tudíž mi ještě doporučil ulovit některé z dalších přítomných, vrazil mi do ruky materiály k prostudování (čili podklad k interview) a pustil mne na oběd.

Ještě jsem chtěla zpražit bratra Johana, jakto že mne ihned o příchodu bratra starosty neinformoval, vždyť to měl coby prezenční pracovník z první ruky! Na to mi odpověděl: „No to já jsem tam zrovna nebyl, když přišel. Všichni ztuhli a nikdo nic!“ A tak jsem se cestou domů musela zabývat otázkou, zda je možné, aby všichni ztuhli a oněměli úžasem z příchodu tohoto bratra, když polovina přítomných nevěděla, kdo to je, že.

A v přestávce mezi jednotlivými body programu jsem s mírným třesením v kolenou šla oslovit věhlasného bratra náčelníka náčelní-

ků. Nevím proč, ale automaticky jsem čekala odmítnutí nebo aspoň (stejně jako tomu bylo u bratra Šmajcla) neurčité "později".

Velice mne proto ohromilo ochotné: "Jistě, sestro." Dodalo mi to trochu kuráže, a poněkud s lehčím srdcem jsem bratra starostu směřovala do "vyslyšací cely", pro kteréžto účely jsem využila informační místnost. Nevím, proč jsem byla ještě nervóznější než při rozhovoru s mistry stolního tenisu, nicméně s pocitem, jako bych tohoto bratra už znala, započala jsem rozhovor. Asi zázrakem jsem nezapomněla zapnout diktafon, štěstí mi přálo a náhoda tomu chtěla, že přístroji nedošly baterky. A je opravdu štěstí, že to, co vím o bratru vyslyšaném nyní, mi bylo dříve utajeno.

JUDr. Jiří Navrátil, starosta Junáka

Pozn. redakce pro některé mladší brášky a sestřičky: tento bratr není Jessie a ač má stejné příjmení, není mezi nimi znám žádný pokrevní svazek.

Ještě bych chtěla předeslat, že asi právě proto, že byl bratr starosta první vyslychanou obětí, mnou pokládáné otázky jsou spíš obecné, v podstatě nic neříkající. Prosím čtenáře, aby toto s ohledem na nečekanost celé situace omluvili. Děkuji.

Co tě sem přivedlo bratře, vždyť Třebová je malý město daleko od Prahy a nikdo nevěřil, že bys mohl přijet, nikdo tě nečekal?

No já na setkání oldů jezdím velice často, minule jsem v Ústí nad Orlicí byl taky, že jo,... ne to nebylo v Ústí nad Orlicí - co to říkám, to bylo v Německým Brodě ehm Český Bro... nee Havlíčkův Brod, tak. Ne abys to tam napsala všechno, co tady blekotám. No a tak jsem přijel i tentokrát. Kromě toho oni mají vždycky takový nápad vybrat některé město, které je pro mě nějakým způsobem zajímavé. Znáám Svitavy, znám Mohelnici, tam jsem dokonce byl na Mírově delší dobu, znám Olomouc, ale neznal jsem Moravskou Třebovou. No a teď ji znám.

No a jak se Ti líbí Třebová?

No, tak co jsem viděl při tom průjezdu, tak je moc pěkná. Líbí se mi hlavně, že tady ten střed není tak zasažen (kromě tohoto velkého nákupního střediska) některými brutálními zásahama moderní architektury.

A co říkáš organizaci této porady, jak se Ti jeví samostatná porada?

Na kmenové poradě jsem půl hodiny, no ale oni tu organizaci dovedou. Skauti mají takovou zvláštnost, kterou jsme, kdy jsme začínali před válkou neměli, nebo jsem to tak neviděl jako malej kluk, hlavní činností skautů teď už vůbec nejsou výlety a tábory, ale schůzování. A tak mám dojem, že tahle schůze je ještě dost odsejpa.

No a teď to přišlo - velké převelké velmi převelké faux paux: Budeš opět kandidovat i v dalším období na starostu Junáka?

To je nějaké nedorozumění, na starostu se nekandiduje, na starostu někdo někoho musí kandidovat. Zatím mne nikdo nekandiduje, tak o tom nepřemýšlím.

A kdyby to někdo udělal, tak by ti to nevadilo?

Nevím. Já opravdu nevím. Teď to vypadá, že koketuju, ale já to mám jednak z domova zakázaný a za druhý... opravdu není to snadná otázka... nevím, prostě nevím. Ale jak říkám, zatím ještě nikoho nenapadlo mne kandidovat, takže si spokojeně mnu ruce.

To je nejspíš jenom otázka času...

Přišli už nějací lidi a začali mne přemlouvat, ale... Naše skautská ústava neobsahuje žádná omezení v tomhle směru, narozdíl od té státní, která různě omezuje počet kandidatur na špičkovou funkci. Já opravdu ještě nedovedu jednoznačně odpovědět.

Když jsi mluvil o pobytu na Mírově ...to bylo kvůli skautskému hnutí?

No, to je dost známá historie, už to bylo i ve skautském tisku. Co mne ale velice těší je, že vedoucí naší protikomunistické skautské skupiny Dagmar Skálová - Rakša bylo v říjnu vyznamenána jedním z nejvyšších řádů, který tenhle národ může dát, to jest řádem Tomáše G. Masaryka. Když se podíváš na seznam těch desítek, co byli letos vyznamenáni, tak když z těch desítek lidí jsou tři skauti, je to... je to no řekněme statisticky významné.

A ty žádná vyznamenání nemáš? Nemáš, nebo nenosíš?

Nenosím spíš, ono je to těžký.

Protože přestávka dávno skončila, byla jsem nucena bratra starostu .můj nevýznamnější "úlovek" s díky propustit. Vypnu diktafon, zvedám se a najedno povídá: "Sestro, to bylo dobrý, ale přece jen Ti dám kolegiální radu, já jsem totiž taky novinář". No v ten okamžik by se ve mně krve nedořezal, tohle vědět dřív, tak mne rozhovoru nikdo nedonutí. Božíčku, to je ostuda! Naštěstí bratr Navrátil je velmi milý a asi soucitný a ohleduplný člověk, protože s rukou kolem mých ramen mi přátelsky vysvětlovat: "Víš, když chceš být novinář, tak musíš hodně až nepřírozně artikulovat. Ono to tak při soukromém hovoru nevadí, ale až budeš mluvit do mikrofonu před kamenou..." Trpělivě mi vysvětloval důležité prvky komunikace a já jsem se málem vznášela, neb mi řekl "kolegyně"

✂

Teď se přenesme v čase o pár hodin dál. To už jsme stihli s Demim, Evou V. a Johanem vyždímat bratra Rejpalu a Jessiem dohozený bratr Riki stále neměl čas. Seděla jsem v informační místnosti, trpělivě vyčkávající Rikiho, který ovšem nikde nebyl k nalezení. To ovšem přišel již zmíněný bratr Rejpal, přisedl si, chvilku jsme si povídali, on mne

litoval kvůli čekání na Rikiho, pak mi doporučil, ať teda vyslechnu zatím někoho jiného. Chudák buď nepostřehl záblesk v mých očích, nebo nevěděl, co to znamená, zkrátka než stihl prchnout, stal se další mou obětí. Jednak on sám je mnohem upovídanější než předtím trápený bratr starosta, jednak jsem nabyla sebevědomí, a výsledkem bylo mnohem obsáhlejší, taky osobnější a z mé strany už ne tak ostýchavé interview:

Roman Dvořák - Rejpal, organizační zpravodaj ÚRJ

(Johanem přejmenovaný na Šťourala)

Tak bratře, teď už budu dobře artikulovat, jak mne to naučil bratr Navrátil, abys mi dobře rozuměl.

První otázka bude jednoduchá. Jak se Ti líbí naše město?

Líbí. **Zachytil můj vyčkávací pohled:** Nevím, co bych k tomu ještě dodal. Třebaová se mi líbí, zejména náměstíčko a pěší zóna.

Jsi tu poprvé, nebo sis město prohlédl už někdy jindy?

Včera jsem si to procházel poprvý.

Jinak organizace tady se mi líbí, nejsem sám, to jsme dali najevo všichni, že servis a zabezpečení je opravdu perfektní, je to nejlepší, co jsem vůbec kdy zažil, samotné jednání se mi taky líbí, je to dobrý na to, aby si člověk s každým všechno vyříkal, je to taková pohoda.

Takže si myslíš, že tyto kmenové porady klubu OS mají nějaký význam?

Ano. Pro ÚRJ má činnost kmene OS váhu největší, protože je to dneska vlastně protiváha tomu, co dělá ÚRJ. Všechno, co udělá kmen OS, má na činnost ÚRJ docela zásadní význam. Nehledě na to, že náčelnictvo OS má vysokou autoritu i samo od sebe, lidi cítí respekt. Ve střediskách a okresech už je to podle mne trošičku horší. Já si myslím, že činnost kmene OS pro okresní rady až tak velký význam nemá anebo není vidět.

No dobře, ale tím, že je vyvíjena činnost na ústředí, musí se logicky nějakým způsobem - tedy přes OBLASTI plně oldskautů - dostat sem na okresy a střediska.

Ano, samozřejmě, ale je to nepřímé. Nedá se říct, že by to, co se stane tady v kmene OS, mělo nějaký přímý vliv na činnost středisek nebo okresních rad. To tedy nemá.

Jestli jsem správně poslouchala tu odpovědní debatu, tak kmen OS na ÚRJ působí jako protiklad dívčímu a chlapeckému kmene.

Takhle bych to neřekl, protože kmen oldskautský tam není vidět jako nějaký proud, ten je tam neutrální, nenápadný a důležitý.

Má na ústřední radě kmen oldskautský vyšší moc, větší váhu slova než kmeny dívčí a chlapecký?

Co se týče moci na ústředí, tak oficiální moc je taková, že každý člen ÚRJ má jeden hlas.

Jestliže hlasů je dohromady 24, tak kmen OS tam má dva hlasy. Takže z tohoto hlediska to jakoby významný není. Ale když jsem mluvil o vysoké váze kmene OS, respektive jejich zástupců v ústřední radě, tak to spočívá právě v té osobní autoritě, kterou oldskauti mají. To znamená: to co oni říkají, je vnímáno jako věc důležitá a jejich názory jsou respektovány daleko víc, než by odpovídalo váze toho jednoho hlasu na ÚRJ.

To je dáno tím, že jsou vážení a že jsou naši historii?

Tak. No dobře, to je taková metafora, že jsou naše historie, ale jsou vážení.

Ty kmeny oldskautů obsahují lidi spíš starší kolem té šedesátky a nebo vypadají podobně jako v našem středisku, že jsou to lidi okolo čtyřicítka a mladší?

Možná máte určitou výhodu, těžko říct. Ono je to totiž strašně individuální a abych řekl pravdu většina těch klubů moc funkční není. Ale na to je potřeba brát trošku jiný měřítko, takže to, že ten klub nevyvíjí nějakou činnost, nikterak neubírá na autoritě kmene OS jako celku. A tam, kde se oldskauti podílí na chodu střediska (a mohu říct, že jsou to šťastná střediska) zpravidla nemají problémy s tím, jak naplnit funkce různých zpravodajů, protože má z čeho čerpat. A opravdu fungující kmen oldskautů ve středisku je výhra.

A nesměle dodává: Já su oldskaut.

Já jsem se právě chtěla zeptat. Na první pohled to poznat nelze, protože nemáš kroj. Tak budu drzá: Proč nemáš kroj?

Kroj nemám, pro...

Vůbec?!! Uvedla jsem ho do rozpaků, napřed se směje a pak vysvětluje:

Ale jo, mám dva (opět smích, nekompromisně pokračují: „A proč ne tady?!“)

Protože jsem odkvačil přímo z práce, neboť jsem se tam zdržel bohužel mnohem déle, než jsem měl v úmyslu a tudíž jsem se už nestihl otočit doma. Doma jsem si ho nachečkal a dopadlo to tak, že jsem domů vůbec nedejtel.

Tak jo, už Tě nebudu trápit, díky za rozhovor.

František Šmajcl - Riki, náčelník chlapeckého kmene

(Kdyby jej někdo i přes odlišné občanské jméno chtěl zaměnit s ředitelem Agrostavu Jevičko, či snad s jeho synem, kteří se čas od času objeví na táboře, tak nedělá dobře).

Tuto otázku lze považovat za anketní, protože jsem ji pokládala oběma Tvým předchůdcům, tudíž ani ty se jí nevyhneš: „Jak se ti líbí v Moravské Třebové?“

No já jsem neměl čas si ji prohlédnout, bloudil jsem tady, takže jsem si ji prohlídl z auta s plánkem, a to auto jezdí sakra rychle, takže ta orientace, hledání cedulí...

A co padesátka?

I při té padesátce hledat názvy ulic je dost šichta.

Druhá anketní otázka: organizace této akce.

Organizace se mi líbí. Myslím si, že podobných organizátorů bychom v hnutí potřebovali víc. Spousta středisek a i okresů je uzavřená do sebe a málokdy dělá něco pro ostatní.

Jak hodnotíš úspěšnost těchto kmenových porad?

Vůbec si netroufnu hodnotit jejich úspěšnost, protože tohle je první kmenová porada OS, na které jsem. Nikdy mi to totiž nevyšlo, a i dnes jsem tady díky tomu, že jiná akce vypadla.

Dobře, takže cos očekával od této porady, než jsi sem jel, a jak se tvé očekávání splnilo?

Jel jsem sem se zvědavostí, protože jsem to chtěl vidět, chtěl jsem vidět způsob jednání, způsob diskuse a samozřejmě jsem (tak jako jinde) očekával možnost danou účastníkům se mně na něco zeptat a to se splnilo. To, co oni chtěli vědět, mohli se zeptat, kdo chtěl, tak ji využil.

Hodláš tedy jet na další podobnou akci, protože ti to něco přineslo a protože je to přínos i pro ostatní.

Když mne někdo pozve, tak jezdím furt.

A když někde nepřejedeš, tak nemůžeš, nebo o tom spíš nevíš?

Já se držím pravidla, že se necpu tam, kde nejsem zván.

Trochu si dovolím nesouhlasit, protože několikrát jsme Rikiho a ostatní členy ÚRJ někde (tedy ani ne tak středisko, jako spíš ORJ) zvali, a ti se nám buď vůbec neozvali, nebo den před akcí z naléhavých důvodů zrušili.

Chtěla bych znát tvoje stanovisko ke "Konceptu činovníků Junáka". Četl's to?

Já jako náčelník chlapeckého kmene to musím znát, sleduju to a na některých věcech jsem se podílel, takže jednoznačně za tím stojím. Je to výtvor, se kterým se ztotožňuju. Teď nevím, co po mně chceš slyšet?!

Asi tě teď raním, ale nejen u nás ve Třebové, ale na mnoha místech mimo Ústředí to bylo přijato dost negativně. Na pojmy jako: "manažerské vzdělání" či "vysokoskolské indexy" jsme se moc netvářili, jedna kamarádka to komentovala slovy, že za chvíli budou skautští inženýři. Na druhou stranu jsem před chvílí poslouchala obhajobnou řeč Rejpala, který to sice vysvětlil pěkně, ale pouze třem přítomným. Chtěla bych, abys zkusil to samý, ale pro víc lidí.

Tak jak to říkáš, tak mluvíš o tom, že je to hloupost jako celek. Jako celek já za sebe nevidím jinou cestu, naopak Špalka jako zpravodaje pro výchovu činovníků postrku-

ju, protože na můj vkus to strašně dlouho trvá a už to mělo být dávno hotový. To bylo mé vyjádření jako k celku, já to (pokud se má něco změnit, co do kvality, množství vzdělání) považuju za optimální, jinou cestu nevidím. Pokud někdo nesouhlasí s nějakým bodem nebo prvkem, museli bychom si všimnout jednotlivých věcí a nemůžeme to brát globálně. Možná tomu chybí úvod, ale z mého pohledu to obsahuje ty nejdůležitější věci, který spojuju s novou výchovou nebo s novým systémem vzdělávání a výchovy činovníků, rozšiřuje se nabídka, snižuje se věková hranice, a ta nabídka nám rozšiřuje možnost přilákat co největší množství lidí na to, aby se vůbec chtěli vzdělávat. A druhá věc: u těch, kteří mají třeba instruktorský dekret z roku X, a vůbec ani v hnutí nedělali, nedělají a už i mluví vůči těm mladým cizí řeči třeba na zkouškách a kurzech, čímž je odpuzují, tak vyplyne povinnost - když už neoslovuje nebo není schopen a podobně, nesložil jakousi atestační zkoušku a o tu svou možnost vykládat přijde. Čili je tu jakýsi tlak, aby jsme na sobě furt pracovali a museli prokazovat, že ještě stále jsme ti, kdo ještě oslovují. Čili to jsou ty základní principy, který já v tom vidím. Naším zájmem je, aby co nejvíce lidí zůstalo v hnutí.

Naše diskuse (později se ke mně přidal Johan) přibíhala dlouho s diktafonem i bez něj, ale tolik místa tady opravdu není. Má-li někdo zájem, tak mu zapůjčím kazetu s hovory, protože dva hovory jsou natně krácej. Já vám tu koncepci moc vysvětlit nechci, doufám, že to udělá třeba Demi, protože abych pravdu řekla jednak si nejsem jistá, jestli to doopravdy chápu a jednak se mně tato koncepce týkat nebude.

Na další diskuse nebyl čas, což mne sice mrzí, ale zase jsme dělali spoustu jiných věcí, jako například sledování videozáznamů z Třeskan párty, OSTENU a podobně, povídali jsme si o tom s oldíky, kterým se to líbilo. Buď jsou děsně nenároční, nebo my skvělí, ale jim se líbilo skutečně všechno. Pořád nám děkovali (kdo jste tam byli, tak to víte), já mám důvodné podezření, že mumlali slova díky i ze spaní a ráno byli před budíčkem vzhůru proto, aby si nacvičili děkovací projevy. Dokonce ještě ve čtvrtek 11. prosince na ORJ bratr Petrás básnil o Moravské Třebové, přičemž mimo jiné pronesl toto: "Já si teda myslím, že tohleto, že organizace na tom Pískovišti byla skvělá..."

I přes velkou vyčerpání se mi to oproti očekávání líbilo, vážně doufám, že bude-li to trochu možné, v dubnu se tam sejdem zas, ve stejném složení a se stejně dobrou náladou, která podle mně hodně mohla za celkově dobrou atmosféru.

Darzinka I., řečená Upaná

PS: Zapomněla jsem všem poděkovat, hlavně Jitřenkám a Pomněnkám. Jo, a „chodáčkovi“ Johanovi, kterej teď tuto hrůzu přepsal do počítače. Díky.

Význační vůdci v našem středisku (7)

Josef Stloukal

Josef se narodil 10. března 1933 v Ostrově u Macochy, v samém srdci Moravského kraje. Jeho otec se jmenoval František a pracoval jako slévač. Matka se jmenovala Emilie a vyráběla doma krásné ručně tkané krajky.

Do obecné školy začal Josef chodit ve svých šesti letech, v roce 1939, do nedaleké obce Vavřinec. Obecnou školu navštěvuje čtyři roky a v letech 1941 - 1943 pokračuje na měšťance ve Sloupu. V roce 1944 odchází do učení v ČKD do Blanska. Zde se začal učit v oboru zámečnick - turbinář, ale v průběhu studia přešel na obor nástrojař, a tak se později, v roce 1946, dostal do Moravské Třebové, kde ve studiu pokračoval. Po vyučení nastoupil do místního podniku Sandrik. V roce 1951 je povolán na vojnu a je přidělen do Železné Rudy na Šumavě k pohraniční stráž. Po svém návratu se v roce 1954 oženil a již natrvalo se i s rodinou přestěhoval do Moravské Třebové. Má dvě dcery, Annu a Dášu, které obě v letech 1968 - 1970 skautovaly v místním středisku v družinách Pomněnky a Muchomůrky. V roce 1961 nastupuje Josef do dálkového studia při zaměstnání na Střední průmyslové škole v České Třebové a ukončuje ji složením maturitní zkoušky v roce 1964 v Brně. Po maturitě je převeden na práci do konstrukčního oddělení n. p. Sandrik a zde pracuje až do svého odchodu do důchodu v roce 1994.

Skautovat začal po válce v roce 1946 v Moravské Třebové. Byl rádcem družiny Kamzíků, která byla začleněna do místního skautského střediska vedeného bratrem Jaroslavem Hanzlem.

Kamzici 1946.

Zleva: Pepa Stloukal, M. Žilka, S. Pospíšil.

Družina Kamzíků měla, spolu s družinou Medvěďů klubovnu na Piaristické ulici, ve

sklepe jednoho domu a jejich první oddíl vedl bratr Rudolf Veselý. Členů družiny Kamzíků, v poválečném středisku fungujícím v letech 1946 - 1949, bylo šest a mimo Josefa to byli S. Pospíšil, Mašek a Metoděj Žilka. V družině Medvěďů byli J. Škoda a kamarád Vladimíra Weissara Antonín Bieberle. Letní tábory se bohužel nekonaly. V průběhu roku se vždy uskutečnilo několik výletů do blízkého i vzdálenějšího okolí, například po hřebenu Hřebče do Nové Vsi a Kunčiny. Po únorovém převratu v roce 1948 byl skauting postupně likvidován, což znamenalo konec i pro zdejší skautské středisko.

Ke skautování se Josef vrátil v době obnovy skautingu v Moravské Třebové v roce 1968. Nejprve začal pracovat jako zástupce vedoucího druhého oddílu a vedl družinu Kamzíků. Schůzky se konaly v narychlo zbudované klubovně v rodinném domku vedoucího druhého oddílu - Antonína Kristka. V letech 1969 a 1970 se Josef účastnil obou skautských chlapeckých táborů, které se uskutečnily na Kvíčalce.

S legendárním fotbalovým týmem PE-PO.

Od roku 1971, po převedení střediska pod Pionýrskou skupinu generála Sochora a po odchodu dosavadního vedoucího druhého oddílu, pracoval dále v tomto oddíle, již jako jeho vedoucí. Do druhého oddílu patřily v té době tři družiny: Kamzíci, Luňáci a Jestřábi. V letech 1971 - 1978 se zúčastňoval letních táborů na Kvíčalce.

Kvíčalka, 70. léta.

V průběhu školního roku se s chlapci ve svém oddíle věnuje hlavně rukodělným pracím a rozvíjení jejich manuální zručnosti. Po roce 1978 odchází ze skupiny gen. Sochora

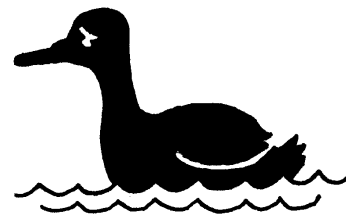
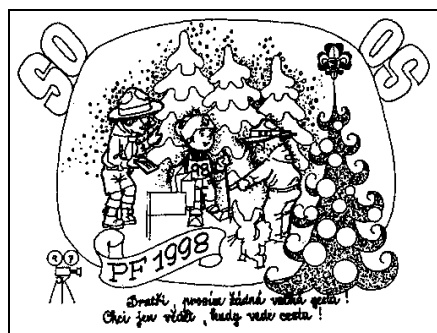
a dále se věnuje práci v pionýrské organizaci a především ve stanici mladých techniků v Moravské Třebové.

Po obnovení střediska v roce 1990 se již ke skautování aktivně nevrátil, především ze zdravotních důvodů. V roce 1991 byla Josefovi, spolu s Eliškou a Jožkou Pivcovými, Ladou Weissarem st. a Josefem Burešem, navrženo udělení odznaku „Čestná léta“ za více jak dvacetiletou činnost ve skautském hnutí.

Jura Šmeral

Novoročenky

Ze všech stran nám koncem minulého roku přicházela do střediska novoroční přání od sprátených středisek, oddílů a činovníků. Za mnohé alespoň následující...

©Vlk 96

Zprávy agentury Wild Duck

Jedním ze zajímavých zdrojů informací publikujících v junácké konferenci na Internetu je agentura Wild Duck (dříve Scout Duck). Nejen, že disponuje obvykle velmi dobře informovanými (leč z pochopitelných důvodů nikdy nejmenovanými) zdroji, ale její zprávy, zejména ty „z pera“ Kemara Atraba, mají vždy tu správnou „šťávu“. Nakonec sami můžete posoudit alespoň ze dvou následujících ukázek. (Jessie)

Budou skautští inkvizitoři ?

Od okamžiku, kdy vešlo ve známost, že Svojsíkův oddíl poslal našemu hnutí jakýsi dopis, přicházejí na adresu Duchovní rady Junáka desítky archů s podpisy petice "Za zřízení odznaku odborné zdatnosti Skautský inkvizitor". Jak stojí v textu petice, je třeba "konečného řešení otázky skautských odrodilců", které nastane poté, co "liberálové" prohrají volby na květnovém sněmu Junáka. "Tehdy teprve se ukáže," píše autoři petice, "jak potřební jsou Junáku jeho inkvizitoři." Již dnes prý pro ně "obrozená prehistorická komise, zbavená všech odpadlíků" zpracovává metodickou příručku "Poučení z krizového vývoje po Olomouckem sněmu Junáka." Aby byl skautských inkvizitorů od samého počátku dostatek, budou o "internacionální pomoc" požádáni ultrakatoličtí Skout Jurop, jejichž odmítavý postoj k II. vatikánskému koncilu je "dostatečnou zárukou postavení pevné hráze západnímu liberalismu." Nastávající období, dle textu petice, bude "velmi tvrdé, avšak pro zdravý rozkvet skautingu v naší vlasti potřebné, neboť každý skaut bude muset získat zápočet z věrnosti idejím svojsíkovo-plajnevrovskému skautingu."

"S odrodilci uděláme krátký proces," dodávají autoři petice. Mezi prvními, kdo budou slavnostně vyškrtnuti z registračních listin Junáka, aby jim byl vzápětí při veřejném táborovém ohni na Strahovském stadionu odebrán slibový odznak, čímž by byli s konečnou platností vyloučeni z celosvětového skautingu, jsou nechvalně známí Jiří Medy Králík, Kemar Atrab, absolventi, frekventanti a instruktoři kursů FONS, zaměstnanci Tiskového a distribučního centra Junáka a všichni, kdo v Olomouci hlasovali pro variantu Y.

Kemar Atrab (Scout Duck © 16. října 1997)

Skautagoči znamená skautské tamagoči

"Rybu je třeba chytat na to, co chutná rybě a ne na to, co chutná rybáři."

Z tohoto citátu bratra B-P vycházela ústřední rada Junáka při sestavování nové koncepce propagace Junáka mezi dětmi. Vzhledem k tomu, že se mezi nimi nyní stalo hitem číslo jedna elektronické zvířátko, o které je třeba neustále se starat, rozhodl propagační odbor Junáka ve spolupráci s hongkongskou firmou Canuj uvést na trh první čistě české (a skautské) tamagoči. Nevelký přívěšek k hodinkám ve tvaru podsadového stanu s displejem v místě dvířek umožní dětem získat malého kamaráda - skauta. A nejen to, budou se muset o svého kamaráda starat.

Zpočátku, když se skautagoči narodí, je vše obdobné jako u jiných tamagoči - je třeba měnit počůrané a pokakané plínky, chodit na preventivní prohlídky k lékaři, hrát si s ním a když se rozpláče i utěšovat. Po prvním týdnu, když skautagoči povyroste, nastává první velká změna - je třeba přihlásit skautagočiho do smečky včítat a začít s ním plnit nováčkovskou zkoušku. Není rozhodně jednoduché skloubit školu, schůzky, výpravy, tábory, podmínky stezky a dětské nemoci tak, aby skautagoči mezi včátou vydržel. Pokud se to podaří, nebude muset počátkem třetího týdne skládat nováčkovskou zkoušku při vstupu do skautského oddílu. V tomto období na skautagočiho čekají kromě přípravy ke skautskému slibu a plnění dalších podmínek stezky nové záladnosti. Musí odolat nebezpečí pohlavního zneužití, nabídkám drog a prožije svou první velkou lásku. Třetí týden končí přijímacími zkouškami na střední školu. Ale to už je ze skautagočiho rover a připravuje se na čekatelské a vůdcovské zkoušky. Po absolvování lesní školy se stává oldskautem. Původním záměrem autoru této hry pro děti bylo, aby oldskautagoči také absolvoval skautský sněm, ale zejména období před sněmem bylo pro děti příliš traumatizující a tak byl sněm nahrazen nováčkovskou zkouškou Svojsíkova oddílu. Oldskautagoči v ní musí prokázat, že dokáže naslouchat myšlenkám mladších a že se zvládne vyrovnat s koedukací, postupující sklerózou a revmatismem (pokud v mládí nenosil dlouhé kalhoty). Životní pouť skautagočiho končí vcelku optimisticky - za zvuku Večěrky vstupuje koncem pátého týdne do Manituova tee-pee.

Na doporučení dívčího kmene bude také zpracována světluščí verze.

Kemar Atrab (Wild Duck © 8. ledna 1998)

■

Z bezbřehých a bezedných informačních hlubin Internetu lze občas „vylovit“ opravdové perly. Jednu takou jsem vybral pro tento Třeskan. Je to zajímavá vědecká teorie, která racionálně a přesvědčivě zdůvodňuje někdy opravdu nepochopitelné chování a jednání větší (krásnější, něžnější,...) půlky populace. Po přečtení mi určitě dáte za pravdu hlasitými výroky jako: „No jasně - to je ono. To dokonale pasuje na, nebo!“ Tečkovaná místa necht' si laskavě každý doplní dle svého uvážení. (Jessie)

Shrnutí vědeckých poznatků a teorii o obsahu ženské hlavy

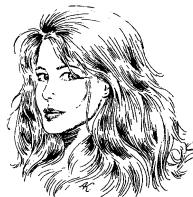
Úvodní studie Whitney-Sandersona

Dvojice Whitney & Sanderson započala svoje první výzkumy obsahu ženské hlavy během studia medicíny roku 1985 na universitě v Berkley. Způsobili průlom do dlouho neznámé oblasti ženského mozku a zpracovali teorii, která vysvětlila

mnohé jevy ženské psychiky, tehdejší vědě nevysvětlené. Nebudeme nyní blíže rozebírat všechny aspekty a důkazy teorie nositelů Nobelovy ceny, vybereme jen hlavní body, na kterých stojí jejich teorie a zaměříme se na ohlasy světové vědecké veřejnosti.

Experimenty v Eutasových laboratořích (Washington, DC) se během dvou roků na vybraném vzorku ženské populace podařilo ověřit nepoměr mezi celkovým objemem organismu k živé hmotnosti. Ani po opakovaných měřeních na jiných vzorcích této části obyvatelstva se tento nepoměr nepodařilo odstranit. Po dvouročním výzkumu předkládáme následující teorii:

- 1) Vnitřní prostor ženské hlavy na rozdíl od hlavy muže je prázdný.
- 2) Vnitřní strana ženské lebky obsahuje zvláštní druh jednovrstvového buňkového epitelu, který má schopnost nést informaci.
- 3) Tato vrstva se skládá z jednotlivých buněk, každá z nich má schopnost nést binární informaci. Nazvěme tuto vrstvu **EPITEL**.
- 4) Dalším důležitým prvkem ženského centra myšlení, který vnaší do systému dynamický charakter je těleso tvaru kuličky pohybující se po nepředvídatelných dráhách po epitelu, který má nepravidelný povrch. Nazvěme toto těleso **KULIČKA**.
- 5) Na tyto dva základní atributy plynule navazuje třetí část, která vytváří diferencovanost mezi jednotlivými organismy a určuje jejich vnější chování ve vztahu k prostředí. Jde o malé těleso tvaru hrachu, nacházejícím se zpravidla v dolní polovrstvě epitelu, které má základní vliv na všechny pochody v ženské hlavě. Nazvěme ho **VÝRŮSTEK**.

Proces myšlení probíhá následovně: Po nepředvídatelných a neustále se měnících dráhách na Epitelu se pohybuje velkou rychlostí Kulička. Z každé buňky Epitelu, kterou projde vymaže informaci (inicializuje ji). Takto Kulička neustále maže všechny informace, které byly do Epitelu vtažené v den porodu a organismus postupně přestává chápat prostředí a vlastní identitu. Jeho inteligence neustále klesá a začínají se projevovat mentální poruchy. A tehdy Kulička narazí na své pouti po Epitelu do Výrůstku a odrazí se od něho a s velkým tlumením začne poskakovat po povrchu Epitelu (Thompson později dokázal, že už po třetím odrazu Kulička dokmitá). A právě tento okamžik je pro organismus ženy důležitý, protože během něho se do všech buněk, od kterých se Kulička odrazí запиše informace, která je v tom okamžiku vnímaná vnějšími smysly (oči, uši, atd.). Po tomto krátkém ději ale znovu nastane známý proces mazání. Když se Kulička pohybuje po náhodných dráhách, intenzita mazání klesá exponenciálně s časem a šance vymazat všechny informace je minimální. Tolik ze slavné teorie Whitney-Sandersona. Dále se budeme zabírat dalšími příspěvky k **Teorii Kuličky**.

Henriho test zamilovaných

Jeden z jednoduchých nedestruktivních experimentálních důkazů teorie Kuličky podal německý biolog Henri a později ho rozvinul na test pro budoucí životní partnery: Partnerku je třeba pod vhodnou záminkou vylákat na odlehlou chatu. Tam ji postupně přivázat k posteli, ústa přelepít leukoplasty, aby jsme dosáhli na chvíli ticho a zhasnout světlo. Potom stačí přiložit hlavu k hlavě

partnerky a uslyšíme tiché Bzúúúm Bzúúúm, jak Kulička postupně maže a maže.

Johnsonovo doplnění Whitneyho-Sandersona

V populaci žen se naproti teorii W & S nachází velké množství jedinců absolutně neschopných logického myšlení. Tato abnormalita se dá vysvětlit genetiky výsledkem pradávne mutace, při které došlo ke vzniku ženského organismu BEZ VÝRŮSTKU. Tento organismus jsme pojmenovali ÚHŽ (Úplně Hloupá Žena). Kulička od narození nestále jen maže a maže, protože výrůstek neexistuje. V běžné praxi tento úkaz můžeme pozorovat hlavně na úřednických místech a na důležitých společenských postech.

Kotelnikovova teorie duplicity ÚHŽ

Výzkumem se zjistila v pozorováních Johnsona nesrovnalost. Časem narůstá počet ÚHŽ ne lineárně podle zákonů genetiky, ale exponenciálně. Tento jev je způsoben tzv. Random-efektem. U některých jedinců totiž dochází k následovní situaci: Kulička se po odrazení od Výrůstku odrazí a při kmitech opětovně dopadne na Výrůstek, který se zatlačí zpět do Epitelu a tím přestane existovat. Vznikla další ÚHŽ.

Jonathanovo vysvětlení migrény

Migréna jako fenomén je skoro výhradně ženskou záležitostí. Po teorii W & S se ale mnohé objasnilo. Migréna je způsobena příliš rychlým pohybem Kuličky po Epitelu. Neschopnost samoregulace se projeví při nárazu Kuličky do Výrůstku. Kmhedy hlavou projde bodavá bolest a při dalších kmitech Kuličky se opakuje. Je tu ale sekundární efekt - pletivo se pod úder Kuličky rozpadá a ztrácí schopnost nést informaci, čím se podstatně zhoršuje psychická stabilita organismu.

Robertův fenomén Vysmáté ženy

Některé organismy mají jiný vrožený defekt. Jejich Kulička dosahuje vnitřní poloměru lebky, což způsobí, že už v prvních hodinách života je Výrůstek rozmačkan na kaši. Na rozdíl od ÚHŽ jsou tyto jednotlivci neustále vysmátí a lehkou jsou poznat podle krouživého pohybu hlavy okolo vlastní osy vyvolaného odstředivou silou Kuličky. Taktéž je slyšet zvuky připomínající vzdálené dunění.

Časové změny epitelu

Smirnoff roku 1987 formuloval tezi, ve které tvrdí, že Epitel vlivem času začíná pukat a prskat. Jeho zbytky se potom soustřeďují do spodní části dutiny lebeční a chrastí. Při kontaktu Kuličky s touto oblastí dochází k podivuhodným efektům, které ještě nejsou dostatečně vědecky popsány.

Hudsonovo odhalení struktury

Po dlouhodobých Hudsonových výzkumech ultrazvukem se podařilo objasnit jednu ze záhadných legend o ženách. Hudson roku 1990 šokoval vědecký svět objevem, že hmota Kuličky se skládá výlučně z látek identických s látkami obsaženými v zrně. Má dokonce i jeho tvar, co už úplně vyvrací některé snahy matematicky vysvětlit dráhy ženského myšlení (tzv. ženská logika).

Princip přizpůsobení se podle Kuwatiho

Japonec Kuwati roku 1992 na nátlak různých ženských spolků přistoupil ke zkoumání jedinců vyznačujících se neobyčejným stupněm logiky a inteligence. Obratem ruky však dokázal, že jde o jedince rodiče se s dvěma Výrůstky, které se ve shodě s teorií Johnsona časem (podle Gonderberga do 3 let + - 5 dní) mění zatlačením jednoho z výrůstků Kuličkou (Random efekt) na standardní jedince.

Výše popsané pilíře Kuličkologie se neustále rozvíjejí. Každé nové číslo vědeckých časopisů přináší nové poznatky. Proto tento text zdaleka není uzavřený a je třeba ho brát jen jako historický pohled na začátky nové vědecké disciplíny - Kuličkologie. (Sandersom-Maugham Project Center, Alabama Technical University, USA)